

hvis Antal stadig voksede, saaledes at man ogsaa vilde komme dem i Møde ved — ikke alene for Befolkningens Skyld, skont det selvfølgelig bliver Hovedgrunden, men ogsaa for Farmaceuternes Skyld — at aabne dem Udgang til at blive Apotekere; det er jo det, de ifølge deres Eksamen have beløvet sig paa. Følgen af, at dette Lovforslag gennemføres, vil efter min Mening i første Række blive den, at der vil blive oprettet saa mange Apoteker med personlige Privilegier, som man mener. Befolkningen har Krav paa, for at den kan faa den letteste Udgang til Lægemidler, og man vil jo i anden Række derved ogsaa kunne komme det Krav i Møde, som ikke ubestændigt lyder fra de mange farmaceutiske Kandidater, Mænd, som ikke have Formue nok til at købe sig et reelt Privilegium, og hvem det storker lidt paa Taalmodighed til at vente, til Turen en Gang kan komme til dem. Jeg skal anbefale at vedtage Lovforslaget med de Ændringer, der ere foreslaaede, men skal dog gøre opmærksom paa, at man i Udvalget er meget betænkt paa inden 3dje Behandling at komme med yderlige Ændringsforslag, og maatte betænkt paa kun at indstille Lovforslaget til Vedtagelse som midlertidig Lov.

Buff: Som det høje Ting vil se, er hele Udvalget enigt om at anbefale de foreslaaede Ændringer, og hvis den ærede Justitsminister vil indtage et lige saa rimeligt Standpunkt, som det lod til efter hans Udtalelser ved 1ste Behandling, saa er der Udsigt til, at vi mulig i denne Samling kunde naa dette lille Skridt frem ad den Vej, vi flere Aar have ønsket. Naar jeg har bedt om Ordet, saa er det nærmest for at gøre en lille Bemærkning for mit Bedkommende til Ændringsforslag Nr. 1 og dernæst for at gøre en lille Bemærkning til den ærede Ordfører med Hensyn til den Form og Maade, paa hvilken han har udtalt sig; den ærede Justitsminister kan maatte, naar han faar Ordet, give mig et fyldestgørende Svar. Naar jeg er gaaet med til Affattelsen af § 1 saaledes, som den er foreslaaet her i Ændringsforslag Nr. 1, saa har jeg gjort det, fordi jeg gerne vilde være med til, at vi kunde blive saa enige som muligt i Udvalget, saaledes, at der kunde være Udsigt til at faa Loven gennemført. Men naar der er Tale om at ændre de faste Regler i § 1, maa jeg rigtig nok sige, at vi saa i alt Fald til 3dje Behandling maatte komme til at faa Beløbet sat noget ned for Landapotekernes Bedkommende; thi jeg tror, at 10,000 Kr., som de skulle begynde at svare af, er for højt for dem. Der er ingen rimelig Mening i, at Summen skal

sættes saa højt for Landets Bedkommende, men som sagt, det kan blive taget under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Det var den eneste Bemærkning, jeg egentlig havde tænkt at gøre, men efter at have hørt den ærede Ordfører, forstaar jeg ikke rigtig, hvad han mente, naar han baade i Begyndelsen og i Slutningen af sit Foredrag kom til at omtale, at vi mulig vilde til at ændre vore egne Ændringer til 3dje Behandling, thi det er vel meget at forlange af Tingets Medlemmer, som ikke ere Medlemmer af Udvalget, og altsaa ikke tende til, hvad der er foregaaet i Udvalget, at de skulle stemme for nogle Ændringer, som vi opstille for dem, men om hvilke vi paa Forhaand erklære, at vi selv vilde ændre dem til 3dje Behandling. For mit eget Bedkommende vil jeg ikke være aldeles utilbøjelig til at gaa med til yderligere Ændringer, men jeg maa da stille bestemte Fordringer med Hensyn til saadanne Ændringer til 3dje Behandling, hvis jeg skal give dem min Tilslutning. Jeg tror, at det store Flertal her i Tinget er enigt med mig i, at hvis vi skulle frasalbe de Ændringer, som nu antages at komme ind i Loven ved 2den Behandling, hvis vi skulle frasalbe de faste Regler, der gives — og det er jo Hovedsagen at faa dem, for at vi ikke skulde komme ud i det blaa og det løse, saaledes at Administrationen kan falte og valte, som den vil — maa jeg absolut for mit Bedkommende forlange, at Loven gives for en begrænset Tidsfrist, thi hvis den skulde blive ubegrænset saaledes, at Administrationen selv kan ordne dette Forhold, vil jeg ikke stemme for saadanne Ændringer. Derfor siger jeg, at hvis det skulde være nødvendigt for at faa denne Lov, at vi skulle frasalbe vore Regler i § 1, — om hvilke det jo ganske vist kan siges og med en vis Sandhed, at man har ikke prøvet det før, saaledes at de Tal, der ere nævnte, maatte enten kunne være for lave eller for høje, og der altsaa kunde være Anledning til, at man prøvede sig lidt frem —, i alt Fald maa vi absolut samtidig have sat ind i Loven, at det bliver inden for en vis Tidsgrense, at Loven skal virke; thi det gaar virkelig ikke an, at vi her vedtage en Lov, der angaar et saa uhyre Aktiv, som Apotekerne ere her i Landet, i hvilken vi fuldstændig overlade til Administrationen at bestemme, efter hvilke Regler der skal svares Afgift. Det tror jeg, hverken er i Apotekernes eller i Befolkningens Interesse. Meningen er jo, navnlig fra Befolkningens Side, den at faa nogle Penge for at hjælpe paa de Egne, hvor Forholdene ere saadanne, at man ikke under almindelige Forhold,